

УДК 519.21

Про один клас ймовірнісних мір в R^2 заданих за допомогою Q^* -представлення дійсних чисел

В. В. Коваль

(Університет м. Утрехт, Нідерланди)

АНОТАЦІЯ. В роботі вивчається структура ймовірнісних мір в R^2 , заданих розподілом елементів свого W^* -представлення, яке, в свою чергу, є природним двовимірним аналогом Q^* -представлення дійсних чисел.

АБСТРАКТ. In the paper we study the structure of probability measures on R^2 defined by the distributions of the elements of their W^* -representation, which is a two dimensional analogue of Q^* -representation of real numbers.

1. Вступ.

Існує багато робіт, присвячених вивченню структури ймовірнісних мір (випадкових величин), заданих розподілами символів свого Q^* -представлення. Зокрема, для цього класу мір справджується аналог теореми Джесена-Вінтнера про чистоту розподілу та теорема про розклад сингулярної міри на компоненти з різними топологометричними властивостями. Також фрактальні властивості (міра Хаусдорфа та розмірність Хаусдорфа-Безиковича) носіїв цих розподілів є добре вивченими.

В даній роботі розглядається клас ймовірнісних мір, породжених W^* -представленням елементів простору R^2 . Таке представлення є природним аналогом Q^* -представлення, і фактично є Q^* -розкладом (взагалі з двома різними матрицями Q_1^* та Q_2^*) кожної з компонент точки простору. Цей клас мір є значно багатшим і за структурою відрізняється від одновимірного аналогу. Зокрема, рівномірний розподіл на довільній гладкій кривій буде сингулярним (бо зосереджений на множині нульової площі), що йде в розріз з уявленням про одновимірні сингулярні розподіли як такі, що зосереджені переважно на фрактальних множинах. Також вивчення фрактальних властивостей цих розподілів значно ускладнюється. Наприклад в якості спектра можуть виступати самоафінні множини, складнощі в обчисленні розмірності яких відомі тривалий час.

Стаття має таку структуру. Другий розділ присвячений огляду Q^* -представленню дійсних чисел. Третій - введенню W^* -представлення елементів простору R^2 . В четвертому розділі вводиться випадковий елемент, заданий розподілами компонент свого W^* -представлення і для нього наводиться критерій дискретності.

2. Q^* -представлення дійсних чисел.

Нехай $s \in \mathbb{N}$ фіксованим натуральним числом, $s \geq 2$, і нехай $Q^* = \|q_{ik}\|$, де $i \in A = \{0, 1, \dots, s-1\}$, $k = 1, 2, \dots$, фіксована нескінченна матриця з наступними властивостями:

- (1) $q_{ik} > 0$,
- (2) $\sum_i q_{ik} = 1$,
- (3) $\prod_{k=1}^{\infty} q_{i_k k} = 0$ для довільної послідовності $\{i_k\}$, $i_k \in A$,
- (4) $q_* = \inf_{ik} \{q_{ik}\} > 0$.

Легко показати [10], що для довільного дійсного числа $x \in [0, 1]$ існує послідовність $\{\alpha_k\}$, $\alpha_k \in A$ така, що

$$x = \beta_{\alpha_1 1} + \sum_{k=2}^{\infty} \left(\beta_{\alpha_k k} \prod_{i=1}^{k-1} q_{\alpha_i i} \right), \quad (1)$$

де $\beta_{0k} = 0$, $\beta_{\alpha_k k} = \sum_{j=0}^{\alpha_k-1} q_{jk}$, $k = 1, 2, \dots$ навпаки: для довільної послідовності $\{\alpha_k\}$, $\alpha_k \in A$ вираз (1) збігається до елемента з $[0, 1]$.

Представлення дійсного числа x у вигляді (1) називається Q^* -представлення x і символічно позначається

$$x = \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{Q^*}. \quad (2)$$

Число α_k називається k -им Q^* -символом в розкладі x .

Нехай $\eta_1, \dots, \eta_k \in \mathbb{N}$ незалежні випадкові величини з наступними розподілами

η_k	0	1	...	$s-1$
	p_{0k}	p_{1k}	...	$p_{(s-1)k}$

Тоді випадкова величина

$$\eta = \Delta_{\eta_1 \dots \eta_k \dots}^{Q^*}, \quad (3)$$

називається випадковою величиною з незалежними Q^* символами. Вона набуває значення на відрізку $[0, 1]$. Вивченню цієї випадкової величини присвячена, зокрема, робота [4].

3. W^* -представлення елементів з R^2

Нехай $s > 1$ і $r > 1$ є фіксовані натуральні числа, і нехай $m = sr$, $A_1 = \{0, 1, \dots, s-1\}$, $A_2 = \{0, 1, \dots, r-1\}$, $\bar{A} = A_1 \times A_2$, де \times позначає прямий добуток множин. зафіксуємо дві матриці $Q_1^* = \|q_{ik}\|$, $Q_2^* = \|q'_{jk}\|$, $i \in A_1$, $j \in A_2$, які задовольняють умови 1) – 4) для Q^* -представлення.

Множина

$$\begin{aligned} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_m} &\equiv \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{Q_1^*} \times \Delta_{\beta_1 \dots \beta_m}^{Q_2^*} = \\ &= \left\{ (x, y) : x \in \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{Q_1^*}, y \in \Delta_{\beta_1 \dots \beta_m}^{Q_2^*} \right\} \end{aligned}$$

називається циліндричною множиною рану ($k \times m$).

Для циліндричних множин виконуються наступні властивості:

$$(1) \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_m} = \bigcup_{\alpha=0}^{s-1} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \alpha}^{\beta_1 \dots \beta_m} = \bigcup_{\beta=0}^{r-1} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_m \beta} = \bigcup_{\beta=0}^{r-1} \bigcup_{\alpha=0}^{s-1} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \alpha}^{\beta_1 \dots \beta_m \beta}.$$

$$(2) |\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_m}| = \left(\prod_{i=1}^k q_{\alpha_i i}^2 + \prod_{j=1}^m q'_{\beta_j j}{}^2 \right)^{\frac{1}{2}} \rightarrow 0$$

якщо $k \rightarrow \infty$ і $m \rightarrow \infty$. Де $|\cdot|$ позначає діаметр множини.

$$(3) \bigcap_{m=1}^{\infty} \bigcap_{k=1}^{\infty} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_m} \equiv \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_m \dots} = M(\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{Q_1^*}, \Delta_{\beta_1 \dots \beta_m \dots}^{Q_2^*}) \in [0, 1]^2.$$

$$(4) \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_m} = \bigcap_{i=0}^{\infty} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_{k+i}}^{\beta_1 \dots \beta_m} = \{(x, y) : x \in \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{Q_1^*}, y \in \Delta_{\beta_1 \dots \beta_m}^{Q_2^*}\},$$

$$\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_m \dots} = \bigcap_{j=0}^{\infty} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_{m+j}} = \{(x, y) : x \in \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{Q_1^*}, y \in \Delta_{\beta_1 \dots \beta_m \dots}^{Q_2^*}\}.$$

$$(5) \lambda_1(\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_m}) = |\Delta_{\beta_1 \dots \beta_m}^{Q_2^*}| = \prod_{j=1}^m q'_{\beta_j j},$$

$$\lambda_1(\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_m \dots}) = |\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{Q_1^*}| = \prod_{i=1}^k q_{\alpha_i i}.$$

Згідно з властивістю 3 ми можемо кожній точці з $[0, 1]^2$ поставити у відповідність впорядковану пару нескінчених послідовностей $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k, \dots)$ і $(\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k, \dots)$ символів з алфавітів $A_1 = \{0, \dots, s-1\}$ і $A_2 = \{0, \dots, r-1\}$ відповідно. Представлення точки $M \in [0, 1]^2$ як перерізу циліндричних множин

$$\begin{aligned} M &= \bigcap_{k=1}^{\infty} \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{\beta_1 \dots \beta_k} \equiv \\ &\equiv \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_k \dots} \end{aligned} \quad (4)$$

будемо називати W^* -представленням M . Очевидно, що

$$\Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{\beta_1 \dots \beta_k \dots} = M(x, y) \Leftrightarrow \begin{cases} x = \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k \dots}^{Q_1^*}, \\ y = \Delta_{\beta_1 \dots \beta_k \dots}^{Q_2^*}. \end{cases}$$

Майже всі (відносно міри Лебега λ_2) точки з $[0, 1]^2$ мають єдине W^* -представлення бо майже всі (відносно міри Лебега λ_1) точки з $[0, 1]$ мають єдине Q^* -представлення.

Перепозначимо елементи множини $\bar{A} = A_1 \times A_2$ наступним чином:

$$\begin{aligned} (0, 0) &\equiv \bar{0}, & (1, 0) &\equiv \bar{r}, & \dots & (s-1, 0) &\equiv \overline{(s-1)r}, \\ (0, 1) &\equiv \bar{1}, & (1, 1) &\equiv \overline{r+1}, & \dots & (s-1, 1) &\equiv \overline{(s-1)r+1}, \\ \dots & & \dots & & \dots & \dots & \\ (0, r-1) &\equiv \overline{r-1}, & (1, r-1) &\equiv \overline{2r-1}, & \dots & (s-1, r-1) &\equiv \overline{sr-1}. \end{aligned}$$

Отримаємо новий алфавіт $\bar{A} = \{\bar{0}, \bar{1}, \dots, \overline{m-1}\}$, де $m = sr$. Нехай

$$\square_{\gamma_1 \dots \gamma_k} \equiv \left\{ M(x, y) : x \in \Delta_{\alpha_1 \dots \alpha_k}^{Q_1^*}, y \in \Delta_{\beta_1 \dots \beta_k}^{Q_2^*} \right\},$$

де $\bar{\gamma}_i = (\alpha_i, \beta_i)$. Тоді для кожної точки $M \in [0, 1]^2$ існує послідовність $\{\gamma_k\}$, $\bar{\gamma}_k \in \bar{A}$, така що

$$M = \square_{\gamma_1 \dots \gamma_k \dots} \equiv \bigcap_{k=1}^{\infty} \square_{\gamma_1 \dots \gamma_k} \quad (5)$$

і для довільної послідовності $\{\gamma_k\}$, $\bar{\gamma}_k \in \bar{A}$: $\square_{\gamma_1 \dots \gamma_k \dots} = M \in [0, 1]^2$. γ_k будемо називати k -им W^* -символом точки M : $\gamma_k = \gamma_k(M)$.

4. Випадкові елементи, задані розподілом своїх W^* символів

Нехай η_k є послідовністю незалежних дискретно розподілених випадкових величин, що приймають значення $0, 1, 2, \dots, m-1$ ($m = sr$) з імовірностями

$$P\{\eta_k = i\} = p_{ik} \geq 0, \quad p_{0k} + p_{1k} + \dots + p_{(m-1)k} = 1.$$

Випадковий елемент

$$\xi = \square_{\eta_1 \eta_2 \dots \eta_k \dots} \in [0, 1]^2$$

будемо називати випадковим елементом з незалежними W^* символами. Властивості розподілу ξ визначаються матрицями Q_1^* , Q_2^* і нескінченною стохастичною матрицею $\|p_{ik}\|$, ($i = \overline{0, m-1}$, $k \in N$).

Нагадаємо, що імовірнісна міра називається сингулярною, якщо в неї існує носій нульової міри Лебега і дискретною, якщо в неї існує не більш як зчислений носій.

Нехай μ_ξ це імовірнісна міра, яка відповідає розподілу випадкового елемента ξ з незалежними W^* символами.

Теорема. Міра μ_ξ є дискретною тоді і тільки тоді, коли

$$M = \prod_{k=1}^{\infty} \max_i \{p_{ik}\} > 0. \quad (6)$$

Доведення. Покажемо необхідність умови (6). Нехай $M = \prod_{k=1}^{\infty} \max_i \{p_{ik}\} = 0$. Тоді для довільної точки $w \in [0, 1]^2$ маємо

$$\mu_{\xi}(w) \leq \prod_{k=1}^{\infty} \max_i \{p_{ik}\} = 0,$$

тобто міра не має атомів і є, відповідно, неперервною.

Покажемо достатність. Позначимо w_k , k -ий символ W^* представлення точки w і позначимо

$$D_{\mu_{\xi}} = \left\{ w : \prod_{k=1}^{\infty} p_{w_k k} > 0 \right\}.$$

Очевидно, що множина $D_{\mu_{\xi}}$ є зчисленною. З властивостей нескінченних добутків слідує що подія $w \in D_{\mu_{\xi}}$ не залежить від довільної скінченної кількості елементів w_k і є хвостовою, тобто для неї справджується закон Колмогорова нуля-єдиниці (дивись наприклад [1]) і як наслідок $\mu_{\xi}(D_{\mu_{\xi}}) = 0$ або $\mu_{\xi}(D_{\mu_{\xi}}) = 1$. З умови (6) слідує, що $\mu_{\xi}(D_{\mu_{\xi}}) > 0$ і тому $\mu_{\xi}(D_{\mu_{\xi}}) = 1$. Теорему доведено.

Нагадаємо, що топологічним носієм міри називається найменша замкнена множина повної міри. Добре відомо, що для сингулярних мір, в якості топологічних носіїв часто виступають фрактальні множини. Для міри μ_{ξ} в загальному випадку спектр має складну локальну структуру.

Зафіксуємо два натуральних числа m і n ($m \leq n$). Нехай

$$Q_1^* = \begin{pmatrix} 1/n & \dots & 1/n & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1/n & \dots & 1/n & \dots \end{pmatrix}$$

і

$$Q_2^* = \begin{pmatrix} 1/m & \dots & 1/m & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1/m & \dots & 1/m & \dots \end{pmatrix}$$

та $p_{ik} = p_i$ для всіх k . Тоді спектр міри μ_{ξ} породженої цим представленням співпадає з килимом МакМалена [5] і його розмірність обчислюється за формулою

$$\alpha_0(S_{\mu_{\xi}}) = \log_m \left(\sum_{j=0}^{m-1} a(j)^{\log_n m} \right),$$

де $a(j)$ позначає кількість ненульових p_i для яких елемент i в якості другої компоненти має цифру j .

Подальшими питаннями для дослідження природньо постають знаходження критерія сингулярності міри μ_{ξ} , її структура з точки зору вмісту різних компонент за тополого-метричною структурою (Кантора, Салема та Працьовитого) та фрактальні властивості топологічного носія.

Література

- [1] *А.А. Боровков*, Теория вероятностей. — М.: Наука, 1986.
- [2] *М.В. Працьовитий*, Фрактальний підхід у дослідженнях сингулярних розподілів. — К.: НПУ імені М.П.Драгоманова, 1998.
- [3] *Н.В. Працьовитий, Г.М. Торбин*, Случайные величины с независимыми Q^* знаками // Случайные эволюции. — Киев: Институт математики. — 1992. — С.95-104.
- [4] *S.Albeverio, G.Torbin*, Fractal properties of singular probability distributions with independent Q^* -digits // *Bull.Sci.Math.* 129 (2005), P. 356-367.
- [5] *C.McMullen*, The Hausdorff dimension of general Sierpinski carpets // *Nagoya Math. J.* 96 (1984), P. 1-9.